

[Erling Christensen]

de uretfærdigt, at folk med ujævnt indtægtsforløb skal behandles meget værre end folk med samme samlede indkomst ligeligt fordelt over årene.« Dertil kunne jeg så spørge: Er det kun folk med skattemæssige underskud, der har et ujævnt indkomstforløb over 5 år eller over et livsforløb, der skal tilgodeses?

Det er ikke bare dem, der har underskuddet, selvfølgelig ikke. Også mennesker, der uden egen skyld kan blive ramt af sociale, helbreds-mæssige eller arbejdsløsheds-mæssige problemer, kan blive sat i en sådan situation, og de mennesker tænker Fremskridtspartiet ikke på. De må klare sig selv, de skal være deres egen lykkes smed. Derimod skal de folk, der kan, de folk, der vil, og de folk, der har lyst til at manipulere og mingelere med deres indkomstforhold, have lov til det efter Fremskridtspartiets lovforslag. Det er altså de mennesker, der ifølge Fremskridtspartiets synspunkter skal have samfundets støtte. Ud fra det synspunkt er der god overensstemmelse mellem de tre lovforslag, nr. L 34, nr. L 35 og nr. L 36, som Fremskridtspartiet har fremsat.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at vi har gode afskrivningsregler. Vi har også støttet, at underskud i ét år kan fremføres i det efterfølgende år, når det gælder den samme virksomhed. Men vi støtter ikke, at gode afskrivningsregler og rimelige vilkår for underskudsoverførsler anvendes på en måde, der kan være mere eller mindre tvivlsom. Det er urimeligt, at nogle skatteydere i kraft af fordelagtige regler opnår fordele på øvrige skatteyderes bekostning.

Med hensyn til at erstatte en eventuel høstabsordning for landbruget med disse lovforslag er det ikke Socialdemokratiets synspunkt.

Sammenfattende kan jeg altså af meget gode grunde konstatere, at Socialdemokratiet ikke kan støtte disse tre lovforslag.

Aagaard (KF):

Indledningsvis skal jeg meddele, at vi fra konservativ side ikke kan anbefale en vedtagelse af disse lovforslag, uanset hvor stor forståelse vi så kan mobilisere for baggrunden for fremsættelsen af forslagene, og uanset hvor stor sympati mit partis ordfører under disse forslags tidligere behandling har lagt for dagen. Det gælder ikke mindst i relation til ligningslovens § 28, dvs. lovforslag nr. L 34. Den har jo aldrig

fået vor støtte, og vi har også i årenes løb ved de forskellige behandlinger argumenteret imod denne bestemmelse.

Men vi har noteret os, at der her i Folketinget har været flertal for at bevare § 28 i ligningsloven. Skulle det modsatte være tilfældet nu, er vi parate til at revurdere den holdning, som vi har taget til lovforslaget på nuværende tidspunkt. Vi føler os også overbeviste om, at de ændringer, der er blevet gennemført af partierne bag skattereformen med bl.a. virksomhedsordningen, er fornuftige for de erhvervsdrivende, som vælger at gå ind i virksomhedsordningen.

Med hensyn til lovforslag nr. L 35 og nr. L 36 er vi meget enige med ministeren i den begrundelse, som ministeren giver for ikke at støtte disse to forslag. Men vi vil gerne tilføje, at når vi så stærkt gang på gang fremhæver de mange positive tiltag, der findes i virksomhedsordningen, så er det for at understrege, at ordningen endnu er under indkøring, at vi naturligt endnu ikke har nogen erfaringer for, hvordan ordningen vil virke i praksis.

Der ligger og vil i de nærmeste år ligge en stor opgave i at få informeret erhvervslivet om de mange positive elementer, der ligger i virksomhedsordningen. Sagt med andre ord er der med virksomhedsordningen og de mange øvrige muligheder, vore virksomheder har for resultatudjævning, sket en markant ændring siden 1982, hvor Fremskridtspartiet sidst fik tilsvarende forslag afvist her i Folketinget.

Vi ønsker derfor at afvente virkningerne af det gennemførte og derefter vurdere, om der er behov for yderligere lempelser på disse områder.

Bente Søltøft (SF):

Jeg kan sige til hr. Glistrup, at vi sådan set ikke specielt har forståelse for, at Fremskridtspartiet nu igen fremsætter det samme forslag, som det sidst fremsatte i 1982, og jeg kan også sige på forhånd, at vi er imod alle tre forslag.

Med hensyn til ophævelse af privatforbrugsbeskatningen, lovforslag nr. L 34, er det jo sådan, at hvis man har et nettoprivatforbrug regnet ud i 1988-takten, nemlig 126.500 kr. – og det synes vi er ret meget – sker der ingen begrænsning af mulighederne for at afskrive. Folk med små realindkomster og et ikke alt for voldsomt privatforbrug rammes altså ikke, men de med et voldsomt privatforbrug skabt af ubeskattede